

Publicerad 2016-04-17 13:04 av Caprice!

Tallar skulle vara spikraka, tyckte hon

Furan, mostern och skalden

Melodi: Säterjäsentans söndag

På furan jag ser
dess krokiga stam
min moster ej alls skulle gilla
För mig är den mer
än rosor och glam
den gör så att sinnet blir stilla
Den lutar sig tungt
bevakar min gård
ser sömnigt på barn som där leka
Mitt sinne blir ungt
behöver ej vård
Den furan jag gott kunde smeka

Dess gren slingrar upp
mot himmelens tak
och nedåt mot matta och mylla
Min moster av krupp
nog fölle med brak
mitt sinne får glädjrik fylla
Min moster är död
sen femton år nu
hon slipper den furan beskåda
Men diktarens glöd
tar fart som jehu
ty slingrandet gäller oss båda

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Caprice! med Poeter.se id #11042 innehar upphovsrätten